

Hülyalı Gözler

— çitlembik · 18 Kasım 2017

Ne çok ezber ettik
Tozlu geçmişi
Gün yüzüne çıkarmaya
Cesaretimiz hiç olmadı
Gecenin imgesel kalabalığında
Sandıktan döküldü patır patır
Naftalin kokusu sinmiş bir kaç ötelenmiş anı
Vurduk hançeri
Kanımız akmadı
Deli gömleği giymiş
Bir garip ceylandı
Baş kaldırdığımız mazi akladı yüzümüzü
Bir baba masumiyetinde
Tutuklu kaldık
Başımız eğilmedi hiç
Anne öpücüğünü aradık
Beyazın saflığında
Omuzlara kondurulan
Kartal kanatları yok muydu artık
Melek miydik
Yoksa şeytan mı
Mavinin hazzını bilirdik
Hülyalı gözlerde
Sarıнын neşesini
Siyahın asaletinde takılı kaldık
Mimlenmişti mevsimler
Ayları yılları rafa kaldırdık
Umutları serdik güneşe
Avuçlarımız da papatyalar laleler
Biçtik
Yağmurları sevdik
Ağlarken bulutların ardına saklandık
Şemsiyemiz olmadı
İçimize kadar ıslandık
Ahh Frida

Adı hiç olan kadın
Ve niceleri gibi
ocuk incinmiřliđimiz
Uyanmak istemedi
Masallar ninniler palavra mıydı
Geriye eđreti bir gülüř kaldı

H. Çiđdem Deniz